

Festgedicht

zur Feier des 200jährigen Bestandes
der

Mechitharisten-Congregation.

Singt dem Herrn mit Jubeltönen, stimmt ein freudig Loblied an:
Grosses hat an seinen Söhnen, der da mächtig ist, gethan!
Der Du weilst in Himmelsauen, sel'ger Vater Mechithar:
Wirst Du nicht voll Freude schauen heute auf der Deinen Schar?
Sieh, die Saat, die Du geborgen einst im rauhen Türkenland
Und mit Thränen und mit Sorgen treu bewahrt voll Well' und Brand —
Sieh, die Saat ist aufgegangen, strebt als Baum zum Firmament
Und von seiner Frucht empfangen Orient und Occident!
Brach auch oft der Stürme Wüthen Laub und Zweig — aus tiefstem Mark
Drangen wieder neue Blüten und die Wurzeln wurden stark!
Heil'ge Busse, Gottesliebe, Wissenschaft die Wahrheit sucht,
Sind des Baumes frische Triebe, Gotteslob ist seine Frucht.
Frommer Glaubenshotten Scharen, treue Helfer in Gefahr
Sandte seit zweihundert Jahren seinem Volke Mechithar!
Ja, zweihundert Jahre rauschten auf zum Lichte und verrannen,
Seit des Stifters Worte lauschten Jene, die sein Werk begannen.
Möge drum ein Danklied schallen, möge drum in allen Zonen
Gotteslob zum Himmel wallen, wo Armeniens Söhne wohnen!
Lob und Jubel dem Dreieinen! Jubelnd zu der Jungfrau Füßen
Lasst uns Dankesthränen weinen und als Kinder fromm sie grüssen!
Dank Dir, edler Kaiservater, der Du warst in Östreichs schönen
Gauen Schützer und Berather Mechithars vertrieb'nen Söhnen!
Und sie Alle, die voll Treue, Huld und Gnade uns begegnet,
Segne, Herr, sie stets aufs neue, wie Du uns bisher gesegnet!

Wien, am Maria Geburtstefte 1901.

Franz Eichert.

Վ Ե Ր Զ Ի Ն Հ Ա Ն Դ Ի Ս Ո Ւ Ի Թ Ի Ի Ն Դ

Ամբողջութեան համար կ'աւելորենեք, որ այս յօրեկան հանդիսութիւնն ութ օր տեւեց, մինչեւ Սեպտ. 15: Վերջին շրջա օրերն եկեղեցւոյ մէջ Սրբութիւն Սրբոյրդ դրուեցաւ ի բազմոցի, առաւօտ մինչեւ իրիկուն: Երբեկան ուրախալիչ հանդիսութեանց ութ օրեկց վերջին օրը (Սեպտ. 15) կ'ընկեց երաժշտական փառաւոր ձայնաւոր Պատարագ մը, զոր մատոյց «Սկովախցի», անու անու ած Բենեդիկտեանց Թագադիր Արքան: Առաւօտեան դեռ Ժամը 10ն էր, երբ պարէն ժողովրդեան հոծ բազմութիւնն սխաժ էր Միքսանութեան շքեղազարդ եկեղեցին խոնկէ: Հանդիսականաց մէջէն, բաց ի բազմութիւ եկեղեցական ու

աշխարհական բարձրաստիճանն զաստարգին շանաւոր դէմքերէ, ներկայ էին քաղքիս մեծ անուն
քաղաքատեղ — Դր. Լուէզեր, քաղապետութեան խորհրդական Դր. Ապէլ (Dr. Appel)

Զախակողմն եկեղեցւոյն (Ս. Սարգիս, Ս. Աշխէն, Ս. Գէորգ)

եւն, որոնք եկեղեցւոյ մէջ իրենց համար սուանձին պատրաստուած տեղերը գրտւած էին:
— Եկեղեցական արարողութիւնք վերջացած էին, երբ հանդիսականաց շարքը Միարա-
նութեան երկրագոյն քահանայից առջնորդութեամբ հանդիսարահը համախմբու եցան,

ուր՝ հակիրճ, սակայն արտագին խօսքերով ողջունեց զերեւոյց Գեղապետ հայրը, յայտնելով իւր շնորհակալութիւնը նախ Բարձրիւն, որ զինքն այսպիսի ցնծալից օրւան մ'արժանացուց, եւ յետոյ բոլոր բազմականաց, որոնք հաճեցան իրենց ներկայութեամբ մեծապէս պատուել Միաբանութեան երկերիւրամուսայ կենաց համեստ տօնախմբութեան հանդէսը:

Դր. Լուկեր յօտին կանգնած գեղեցիկ պտտասխան մ'ուղից առ Ընդհանրական Արարն յորում մասնաւոր եղանակաւ հետեւեալ տողերը շեշտեց. « Դուք Միւրթ ալանքդ, ըստ, « Վիկնայի տմէն անկիւնը հանրածանօթ էք. տմէն մարդ՝ փոքրէն մինչեւ մեծ զձեզ քաջ կը ճաննայ... Դուք թէ եւ Վիկնայ ծնած չէք, սակայն Վիկնայի հետ աճած եւ մէկ մարմին եղած էք: Տեղացի ժողովրդեան առ ձեզ տածած սէրն ու համակրանքը լիցուս չի զօրք բառ բառակնի նկարագրել... Ահա այս տմէն պատճառներու համար, ես Վիկնայի քաղաքապետս, իմ ժողովրդեան արտին թարգման հանդիսանալով հոս, ինձի նուիրական պարտք կը համարեմ՝ այսօր Միւրթ արեան արդիւնաշատ Միաբանութեան երկերիւրամուսայ յորեւան հանդիպին մանակեցելու արտագին ուրախութիւնը՝ Վիկնայի հասարակութեան կողմանէ Գեղապետ հայրը յայտնելու: Եկե՛ք Միւրթ արեան միաբանութիւն — Եկե՛ք Գեղապետի Այսինքն: — « Եկե՛ք, ներս Գեղապետի աղադակ մ'եղաւ պտտասխան Բազմապետին հրապարտ. ու ողևորեալ բաժանաճառին:

Ժամն Չն անցած էր, երբ հանդիսականք ուրախ արտիւ եւ մարմնանայ բուռն ըրձիւք հանդիսաբարհէն մեկնեցան:

Երեկոյեան ժամը 4½ ին երկրորդ քարոզ մ'ալ տրուեցաւ, որուն մէջ քարոզիչը մեծապէս դրուատեց հայ ազգին կրօնասիրութիւնն ու հաւատքին մէջ ունեցած պնդութիւնը. « Օրինակ առէք ձեզի հայ ազգը, ըստ, « որ իւր հոտաքը չկորսնցընելու համար իւր կեանքը կը կորսնցընէ... » Բարոյն անմիջապէս յաջորդեց քառաձայն երաժշտական հայրապետական օրհնութիւնն եւ ի շնորհակալութիւն Բարձրիւն Միաբանութեան վրայ ջոյց տուած մարդասէր ինձաժոյց՝ « Զ. Բեզ Աստուած » գովարականը:

Այսպիսի ծանր հանդիսական արարողութեանց բեռամբ պարտասած օրս ի հանդիստ կը փութար, երբ Գեղապետ ժողովրդեան մեծախումբ բազմութիւն մը, լույսալ ճրագն ի ձեռին Միաբանութեան պարտիզին մէջ ի պատիւ Ս. Կուսին՝ շնաշխարհիկ արտաշարժ ըստ փոր մ'ընելով՝ ու թօնայ ցնծալից աճանախմբութեան վերջին ժամը — փակեց... »

